

ת"פ 23609/03/17 - מדינת ישראל, עו"ד אבישי רובינשטיין נגד זיאד בלאלו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 23609-03-17 מדינת ישראל נ' בלאלו(עציר)
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות שלוחת תביעות כפר סבא
עו"ד אבישי רובינשטיין
המאשימה

נגד
זיאד בלאלו (עציר) באמצעות עו"ד אורן
שפקמן

הנאשם

הכרעת דין

רקע

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה בהתאם לסעיף 406(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977, פגיעה כשהעברייני מזויין בהתאם לסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977, חבלה חמורה בהתאם לסעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ואיומים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- על פי כתב האישום, בתאריך 27.02.17 שבה המתלוננת לביתה וראתה את הנאשם יוצא מחדר השינה וצועק לעברה: "תעצרי יא בת זונה, אני אתפוס אותך, אני עכשיו גומר עליך". מיד לאחר מכן תפס הנאשם את המתלוננת בחולצתה הצמיד אותה לקיר, הוציא מכיס מעילו סכין והחל לדקור את המתלוננת בעינה תוך שהוא צועק לעברה: "אני גומר עליך, זה הסוף שלך עכשיו, זה נגמר". באותן נסיבות חתך הנאשם את המתלוננת בפניה ודחף את ידו לפיה על מנת שלא תצעק. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת המטומה בתת לחמית עין שמאל, חתך בלחי ימין באורך של כ-4 ס"מ, חתכים מרובים בלחמיות העיניים וכן נעקרה מפיה שן חותכת תחתונה קדמית.
- במענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי בינו ובין המתלוננת ישנו קשר רומנטי

והוא לן לפעמים בביתה, כתוצאה מקשר זה הייתה המתלוננת בהיריון במועד המצוין בכתב האישום. לטענתו היה לו מפתח לדירתה. במועד האירוע חזרה המתלוננת לדירתה לאחר שביצעה בדיקה לצורך הפלה, נטלה סכין מהמטבח ודקרה את הנאשם שנגרמו לו חתכים, הוא נטל ממנה את הסכין ועזב את המקום.

ראיות הצדדים

4. מטעם התביעה העידה המתלוננת, **הגב' מילנה בילר** (להלן: "המתלוננת"), אשר תיארה כי היא גרושה ומתגוררת בדירתה עם שני ילדיה. בבניין בו היא מתגוררת מתבצעים שיפוצים אשר החלו מספר חודשים טרם האירוע מושא כתב האישום. היא מתארת כי לנוכח העבודות, משמש הנאשם שומר במקום ואף לן בבניין. לדבריה, מדי פעם כשנזקקה לתיקונים בדירתה נשלח הנאשם לבצעם. בעדותה תיארה אירוע שאירע לדבריה בתאריך 24.1.17, בו היא שהתה עם אדם בשם ניב לוי (ע/ת2) בסיטואציה אינטימית בחדר השינה שלה ואז הופיע הנאשם בחלון והיכה בו ואיים כי אם ניב לא יעזוב את המקום הוא ידקור את המתלוננת, בהמשך הוא אף התקשר אליה ואמר לה כי הוא לא מוכן כי גברים אחרים ייכנסו אליה הביתה. היא תיארה אף אירוע בו כלא אותה הנאשם בביתה, איים עליה ותקף אותה וגם זאת על רקע רצונו כי לא תהיה בקשר עם גברים אחרים. היא מספרת כי מיד לאחר האירוע התקשרה לשכן בשם אורן (ע/ת3) וסיפרה לו על האירוע. לציין כי אירועים אלו לא נכללו בכתב האישום והמאשימה לא ביקשה את הרשעתו של הנאשם באירועים אלו. היא ממשיכה ומספרת שלאחר תקופת רגיעה קצרה החלו שיחות איום מצדו של הנאשם. לבית המשפט הוגש דיסק ובו הקלטת השיחות וכן מזכר ובו תמלולן **(ת/1, ת/2, נ/7)**. בכל הנוגע לאירוע המתואר בכתב האישום העידה המתלוננת כי באותו יום עזבה את דירתה בשעה 8:00 על מנת לפזר את ילדיה למסגרות החינוכיות ובהמשך ניגשה לביצוע בדיקת דם. בדרך קיבלה מספר שיחות מהנאשם בהם איים עליה ולכן חסמה את הטלפון מאפשרות קבלת שיחות מהנאשם. **(הוגשו תמונות צילום מסך של הטלפון מאותו מועד, ת/6)**. בדרכה לביתה עצרה במאפייה וקנתה כוס קפה ובכניסה לבניין אספה דואר מתיבת הדואר. לכשהגיעה לביתה כשכוס קפה בידה האחת, תיקה תלוי עליה ומכתבים מצויים מתחת לבית שחיה, פתחה את הדלת וראתה כי על השולחן מצוי בקבוק וודקה שלא היה במקום כשעזבה את הבית וכן נעלמו ממדף מתחת לטלוויזיה, מחשב נייד, תמונה של בנה ומכשיר "אקס- בוקס 360" השייך לבנה. לדבריה, בעמדה בכניסה הסתכלה לימינה וראתה את הנאשם בחדר השינה עם "מבט של טירוף" בעיניו אשר אמר לה: "כנסי עכשיו יא בת זונה אם את לא רוצה שאני אכניס אותך בכח", היא ניסתה לברוח אך הוא רדף אחריה ותפס

אותה, הצמידה לקיר חדר המדרגות, שלף סכין מטבח השייך לה ממעילו, וניסה לדקור אותה בעין, היא עצמה את עינה, קפאה במקום בלא יכולת להתגונן וצעקה "הצילו". העין החלה לדמם, בתגובה הנאשם אמר לה: "יה בת זונה, את צועקת, אף אחד לא ישמע אותך, עכשיו אני גומר עלייך ועקר לה את השן עם הידיים באמצעות אגרופים לפיה וכן חתך אותה בלחיה הימנית. אז הגיעו למקום שכן בשם נעם וחברתו, הנאשם נמלט והשכנים סייעו לה והזמינו עזרה רפואית ומשטרה. (הוגשו מסמכים רפואיים - ת/8, תמונות של החבלות כפי שצולמו על ידי השכן-ת/9 ותמונות שצולמו לאחר מספר ימים בעת חקירתה במשטרה - ת/10, כמו כן הוגש דו"ח מז"פ עם תצלומים מהדירה מיד לאחר האירוע - ת/7). המתלוננת נחקרה נגדית ועומתה עם דבריה בעימות (נ/1) ובהודעות שמסרה במשטרה (נ/2, נ/3), בין היתר בעניין הקשרים שלה עם הנאשם וכן טענתה שלא הייתה בהריון בעת האירוע, כך גם על גרסתה כי השכן נעם חילץ אותה מידי הנאשם מול גרסתו שהגיע לאחר שהנאשם נמלט. היא אף נשאלה על כך שהיא יזמה קשר עם הנאשם ואף נפגשה עמו למרות צו ההרחקה שהוצא לו לבקשתה. היא אף התבקשה להסביר את נסיבות התקיפה ועומתה עם טענה כי התיאור אותו תיארה אינו עומד במבחן ההיגיון.

5. העיד **מר ניב לוי** (להלן: "ניב"), אשר תיאר כי אכן היה בקשר מיני עם המתלוננת ובתאריך 23.1.17 כאשר היה מצוי עמה במיטתה, היו דפיקות על הדלת, בהמשך לשיחת טלפון שהתקבלה קודם לכן ובעקבותיה התבקש על ידי המתלוננת לעזוב. לדבריו הוא לא שמע איומים.

6. העיד **מר אורן בן דגון** (להלן: "אורן"), שכן של המתלוננת ואף גיסה לשעבר, הוא תיאר כי לאחר האירוע, אותו תיארה המתלוננת בעדותה, בו לטענתה הותקפה על ידי הנאשם עוד קודם לאירוע מושא כתב האישום, התקשרה אליו המתלוננת וסיפרה לו על כך ובעקבות זאת שוחח עם הנאשם שאמר לו שבלי כוונה "העיף לה מכה". ביום האירוע המתואר בכתב האישום התקשר אליו הנאשם פעמים רבות, בזמן שהיה בעבודה, הוא ענה רק לחלק מהשיחות והנאשם אמר לו שהמתלוננת חתכה את עצמה וגרמה לעצמה נזק וביקש ממנו שיגיד לה שלא תלך למשטרה. הוא התקשר למתלוננת שאמרה לו שהיא בבית חולים ואמרה שהנאשם חתך אותה בפנים ושבר לה שן קדמית וארובת עין. הוא אף העיד שהנאשם סיפר לו על קשר עם המתלוננת ועל כך שהיא בהריון ממנו. הוא אף ניסה לתווך בין הנאשם למתלוננת בעניין חוב שנטען על ידי הנאשם שהמתלוננת חייבת לו. כמו כן העיד שהנאשם טען בפניו שיש לו מפתח לדירתה של המתלוננת, אך הוא לא ראה אותו.

7. עוד העיד, השכן **נעם זכריה** (להלן: "נעם"), אשר תיאר כי ביום האירוע מושא כתב האישום, שהה בדירתו המצויה ממול דירתה של המתלוננת, שמע צעקות מחדר המדרגות, יצא החוצה ושמע דברים שנפלים וראה את המתלוננת עומדת בקצה חדר המדרגות עם תיק עליה, מכתבים, קפה ומפתחות כשהיא מכסה פניה וצועקת: "הוא חתך אותי, הוא חתך אותי" ואז ראה חתך מימין פניה, עין נפוחה ושיניים שבורות, הכניס אותה לדירתו כאשר היא מדממת אולם המתלוננת ביקשה ממנו כי בטרם יעזור לה, יצלם אותה על מנת שהמשטרה תראה. בהמשך הגיעו מד"א ומשטרה. הוא אף זוכר ששמע אדם יורד במדרגות וקורא לעברה במבטא ערבי או דרוזי: "את מטומטמת, מגיע לך". המתלוננת אמרה לו - "זה זיאד, הוא נכנס לדירה, הוא לקח לי דברים, הוא נכנס מהמרפסת, הוא חתך אותי, לקח סכין מהמטבח וחתך אותי". **(הודעת העד הוגשה ת/15)**

8. בנוסף העידה השכנה, **אינגה תור** (להלן: "אינגה"), בת זוגו של נעם, ששמעה צעקות יוצאות דופן, לדבריה: "כמו סיוט מהלילה", ראתה את השכנה צועקת בחדר המדרגות, הייתה בשוק וחזרה לדירה לנעול נעליים ואז נעם יצא וחזר עם המתלוננת שדיממה מהפנים ודיברה עברית מהר. העדה שאינה דוברת עברית שמעה מבן זוגה שהמתלוננת אומרת: "הוא חתך אותי, הוא חתך אותי" וכשרצו לסייע למתלוננת היא סירבה וביקשה להשאיר את המצב על מנת שהמשטרה תראה. היא מתארת שהצליחה להבין מהצעקות בעברית את המילים: "הצילו" ו"סכין". היא אף תיארה כי המתלוננת החזיקה ארנק ותיק על הכתף, מכתבים מתחת לכתף וכוס קפה חמה בידה. **(הודעת העדה הוגשה ת/16)**.

9. במהלך פרשת התביעה אף הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים: **הודעות הנאשם - ת/11-14, דו"ח פעולה של הסייר זאב יהב- ת/17, הודעה של מיכאל רודניצקי- ת/18, דו"ח פעולה של הסייר סעיד מחולי- ת/19, דו"ח מעצר- ת/20, תמונות המתלוננת מחתונה ערב קודם לאירוע שנתפסו אצל הנאשם - ת/21, מזכר של החוקר דוד לוי ת/22, תמונות הנאשם- ת/23, הודעה של יוסף אבו קישק- ת/24.**

10. מטעם ההגנה העיד **הנאשם** בעצמו אשר תיאר כי טרם האירוע המתואר בכתב האישום עבד כשומר בבניין בו מתגוררת המתלוננת במשך כ-6-7 חודשים. לדבריו, המתלוננת פנתה אליו בבקשות כי יתקן לה תקלות בדירתה וכתוצאה מיוזמתה נוצר בהמשך קשר רומנטי ביניהם ובמסגרתו ישן בביתה רוב לילות השבוע ואף היה לו מפתח לדירתה שניתן לו על ידה. הוא אף יצר קשר טוב עם ילדיה וקנה להם דברים שונים. בלילה הקודם לאירוע ישן בדירתה של המתלוננת אשר סיפרה לו

בבוקר כי היא בהיריון, הוא ביקש ממנה שתבדוק זאת אצל הרופא והיא אמרה לו שקבעה תור ואכן יצאה מהדירה וחזרה בסביבות השעה 9:30-9:45 והתחילה להשתולל מאחר ואמר לה שמבחינתו אסור לעשות הפלה מסיבה דתית ואם בכוונתה לעשות זאת שתשכח ממנו, בתגובה היא לקחה סכין וחתכה לו את האצבע וזאת בסלון הדירה (**הוגשו תמונות חבלות בידו של הנאשם נ/8**). הוא עזב את המקום ושמע את המתלוננת צועקת. עוד סיפר שהגיע למתלוננת למרות צו הרחקה ממנה מאחר והיא ביקשה זאת ממנו. הוא אף תיאר כי כל העת העביר לה כספים והסכים להמשיך לעשות זאת באם תלד אך התנגד לכך שתעשה הפלה. כאשר עזב את המקום התכוון ללכת לבית חולים כי היה לו דם ביד כתוצאה מכך שהמתלוננת חתכה אותו ואז התקשרו אליו ואמרו לו שמחפשים אותו במשטרת כפר סבא ולכן התקשר לגיס של המתלוננת אורן ואמר לו להתקשר אליה על מנת להרגיע אותה. לדבריו, המתלוננת תקפה אותו לאחר שהבהיר לה שיפסיק לתמוך בה ואף דרש כי תחזיר לו כספים אם אכן תעשה הפלה. בחקירתו הנגדית עומת עם כך שלא הזכיר את נושא ההפלה בהודעותיו במשטרה ובעימות עם המתלוננת. במהלך חקירתו הנגדית אף העלה גרסה על פיה אמר לגיסה של המתלוננת שהמתלוננת אמרה לו שתחתוך את עצמה כמה ימים קודם לכן וביקש ממנו שידאג שלא תעשה נזק לעצמה. הוא אף אמר כי בוויכוח שהיה להם ביום האירוע אמרה המתלוננת שתדאג שיעצרו אותו. הוא אף עמד על כך שגרסתה של המתלוננת בדבר האירוע מושא כתב האישום אינה הגיונית מאחר ולא מובן כיצד נשארה וכוס הקפה בידה לאחר תקיפה כה קשה לכאורה.

טיעוני הצדדים

11. בסיכומיו, סקר בא כוח המאשימה, עו"ד אבישי רובינשטיין, את עדויות עדי התביעה וביניהם את עדות עדת התביעה המרכזית, המתלוננת, אשר מתארת בעדותה את האירוע נשוא כתב האישום ואת האירועים שקדמו לו ומצביע על כך כי הוגשו לבית המשפט תמונות של חבלות המתלוננת מהאירוע מושא כתב האישום וכן תעודות רפואיות ממד"א ומבית החולים. ב"כ המאשימה סבור כי עדותה של המתלוננת מחוזקת על ידי מספר עדים המציבים את האירוע במסגרת הזמן והמקום שהמתלוננת מספרת עליהם. תחילה הוא סקר את עדותו של אורן, אשר ציין כי הוא מצוי בקשר חברי עם הנאשם והעיד בפני בית המשפט כי הנאשם התקשר אליו ואמר לו כי המתלוננת פגעה בעצמה וביקש ממנו שיגיד לה שלא תפנה למשטרה, דבר המעיד לדבריו על תחושת אשמה בשל התנהגותו וסותר את דבריו על כך שלא ידע כלל שהמתלוננת נחבלה. בהמשך סוקר בא כוח

המאשימה את עדויותיהם של שכניה של המתלוננת אשר מעידים על פגישתם עם המתלוננת רגעים ספורים לאחר האירוע ובו היא מספרת להם את שקרה אותה ולדבריהם אמרה כי אחד הפועלים חתך אותה והשכן מעיד כי שמע אותה אומרת כמה פעמים את השם זיאד וכן אמרה שהנאשם לקח סכין מהמטבח וחתך אותה, וזו לפי בא כוח המאשימה אמירת קרבן עבירה מובהקת אשר מהווה חריג לכלל הפוסל עדות שמועה. בא כוח המאשימה סובר גם, כי עדות השכן בדבר אדם עם מבטא ערבי שירד במדרגות באותה העת מהווה חיזוק לגרסתה של המתלוננת בדבר זהות התוקף. לדבריו, האופן שבו השכנים מתארים את הסיטואציה שהם ראו ובה המתלוננת עומדת בחדר המדרגות כאשר היא מדממת בפניה ובידה כוס קפה חמה מהווה חיזוק לגרסתה של המתלוננת. בא כוח המאשימה סבור כי גרסאות הנאשם לאירוע כפי שהעיד בפני בית המשפט הינן גרסאות כבושות ובלתי אמינות שאינן מסתדרות עם הראיות והעדויות הנוספות שנשמעו בפני בית המשפט. הוא מדגיש כי המתלוננת אינה עומדת לדין בעניין חייה האישיים, כך שגם אם לא יאמין בית המשפט לגרסתה בנושא הקשר הרומנטי בינה לבין הנאשם הרי שאין בכך על מנת לערער את הראיות הקיימות בפני בית המשפט.

12. ב"כ הנאשם, עו"ד אורן שפקמן, טען בסיכומיו כי המאשימה לא הביאה ראיות לאשמתו של הנאשם ולכל היותר אלו הן ראיות נסיבתיות שאינן יכולות להגיע לכדי רמה של "מעבר לספק סביר". הוא סבור כי אין ליתן אמון במתלוננת וכי היא משקרת בכל נקודה שהייתה במחלוקת בתיק. הוא מתייחס לעובדה שהמתלוננת משתמשת בסמים עם רישיון רפואי, דבר המהווה לדבריו פגיעה בשיקול דעתה. הוא טוען כי נקודה מרכזית בתיק היא שאלת הקשר בין הנאשם למתלוננת ומצביע על כך כי תחילה הכחישה המתלוננת כי הייתה בהריון ורק בבית המשפט הודתה שאכן הייתה בהריון. הוא סבור כי ברור מן הראיות שהשניים היו בקשר רומנטי. הוא אף מתייחס לעדותה בדבר האירוע שקדם לזה המתואר בכתב האישום בו שהתה עם ניב לוי בחדר השינה ובעוד היא מתארת כי שמעה יחד עם ניב איומים, ניב עצמו העיד כי לא שמע. הוא מתייחס אף לשיחות הטלפון הרבות שנהלו בין הנאשם למתלוננת בבוקרו של האירוע ולטעמו, הדבר סותר את הדרך בו מציגה המתלוננת את הדברים, זאת בנוסף לעובדה שהיא הזמינה את הנאשם להיפגש עמה בזמן שקיים צו הרחקה כנגדו. הוא אף מפנה לעדותה של המתלוננת המתארת כי השכן נעם "הציל" אותה מידי הנאשם, בעוד השכן עצמו מעיד כי הגיע ולא ראה אדם אחר במקום. הוא מצביע על התנהגותה של המתלוננת לאחר האירוע, כאשר לא רצתה שיעניקו לה טיפול רפואי אלא יצלמו אותה כמות שהיא, דבר המהווה לדעתו פגם באמינותה. הוא סבור שגרסתה של המתלוננת על פיה הותקפה

ונחתכה בפנים אך כוס הקפה החמה שהייתה בידה והדואר שהחזיקה תחת שכמה לא נפלו, הינה גרסה בלתי הגיונית לחלוטין ומציין שבשל גרסה זו שוחרר הנאשם עוד במסגרת מעצר הימים. עוד מצביע הסניגור על כך שהאופן בו מתארת המתלוננת את התקיפה גם הוא לא סביר וזאת מאחר וכאשר מנסים להכניס משהו לתוך העין, העין נסגרת באינסטינקט ולדבריו היינו צריכים לראות חתכים גם באזורים נוספים מסביב לעין. כמו כן הצביע על כך שאין כל תיעוד רפואי לפגיעה בקרנית, אין גם כל תיעוד לחבלות סביב הפה למרות גרסתה ש"נתן לה אגרופים לפה". מנגד הוא מצביע על כך שגרסת הנאשם "מסתדרת עם המציאות", הנאשם לא חמק משום שאלה והספק שעולה לגבי גרסת המתלוננת הינו הרבה מעבר לספק סביר.

דין והכרעה

13. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את הראיות שהוצגו על ידם, **הגעתי למסקנה כי בנוגע לעבירת ההתפרצות המיוחסת לנאשם, לא עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה להוכיח את אשמתו מעבר לספק סביר ולכן לעניין עבירה זו - הנאשם זכאי.**

14. המתלוננת עצמה מתארת כי הנאשם היה מתקלח בביתה ואף ישן בסלון (עמ' 25, ש' 24-25 לפרוטוקול), כמו כן היא מתארת שהוא היה מכבס אצלה את הבגדים שלו (עמ' 26, ש' 23 לפרוטוקול) וכן אוסף עבורה את הבגדים מהמכבסה (עמ' 26, ש' 11 לפרוטוקול). גם בעימות שבוצע בין המתלוננת לנאשם(נ/1) היא מתארת בשורה 80: "הוא ישן בסלון בלבד. אני יכולה להראות לך איזה כרית ואיזה שמיכה". גם בהודעה שמסרה לשוטר עוד בבית החולים (תמלול ההודעה - ת/3) סיפרה המתלוננת: "נתתי לו להתקלח אצלי בבית, נתתי לו לישון אצלי בבית, נתתי לו לאכול אצלי בבית".

15. המתלוננת אף מאשרת שהנאשם היה בביתה באותו לילה, בהודעתה במשטרה מיום 28.2.17(נ/2) היא מתארת (ש' 148-151) כי הם דיברו בסלון והנאשם לקח ממנה את המגנטים שהביאה מהחתונה בה הייתה באותו ערב ובשעה שתיים ביקשה ממנו לעזוב ולדבריה הוא הלך.

16. אורן מתאר אף הוא כי ראה את הנאשם מגיע לביתה של המתלוננת מספר פעמים.

17. טענת הנאשם היא כי ישן בביתה של המתלוננת ברוב לילות השבוע וכי היא נתנה לו אף מפתח לביתה. לדבריו בלילה שקדם לאירוע ישן בביתה של המתלוננת ושהה בו ברשותה טרם עזבה את הבית וכאשר חזרה אליו.

18. לנוכח העדויות שתוארו לעיל ובכללם אף דברי המתלוננת עצמה בדבר שהותו של הנאשם בביתה פעמים רבות ואופי השהות (שינה, כביסה, תיקונים המבצעים על ידי הנאשם מידי פעם) לא ניתן לשלול את גרסתו של הנאשם כי שהה בדירה ברשות, ודאי לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי התפרץ אליה.

19. **לא כך הדברים בכל הנוגע לעבירות האלימות המיוחסות לנאשם. בעניין עבירות אלו מסקנתי היא שהמאשימה עמדה בנטל המוטל לפתחה והוכיחה מעבר לספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב האישום.**

20. המתלוננת בעדותה בבית המשפט מתארת כי בבוקרו של יום האירוע מושא כתב האישום יצאה מהבית בשעה 8:00 על מנת לקחת את ילדיה למסגרות החינוכיות ובשעה 8:30 הייתה לה בדיקת דם במרפאת קופת חולים לאומית בהוד השרון. לדבריה, בזמן הנסיעה התקשר אליה הנאשם ואיים עליה עד שהחליטה לחסום את אפשרות קבלת השיחות ממנו. לאחר בדיקת הדם נסעה לביתה ובדרך עצרה במאפיה ורכשה כוס קפה. בהגעתה לבית, אספה דואר מתיבת הדואר והחזיקה את המכתבים מתחת לבית השחי וכאשר פתחה את הדלת לדירתה ראתה שעל השולחן בסלון מצוי בקבוק וודקה סגול שלא היה שם קודם לכן וממדף המצוי מתחת לטלוויזיה "נעלמו" מחשב נייד, תמונה של הבן שלה ומכשיר "אקסבוקס 360", הדבר העלה את חשדה והיא חששה שמישהו נמצא בבית ואז ראתה את הנאשם בחדר השינה שלה, עם "מבט של טירוף", כתיאורה, והוא קרא לעברה: "כנסי עכשיו יא בת זונה אם את לא רוצה שאני אכניס אותך בכח". לדבריה, מיד ברחו מפניו לכיוון חדר המדרגות, אולם תוך כ-5 שניות הנאשם תפס אותה בכח, משך אותה בחולצתה, הצמידה לקיר, שלף סכין ממעילו, סכין אותה זיהתה כסכין מהמטבח שלה, וניסה לדקור אותה בעינה. היא מתארת כי עצמה את העין אולם קפאה במקום בלא יכולת להתגונן וצעקה לעזרה בקול רם: "הצילו, הצילו". היה דימום בסמוך לעין, הנאשם אמר לה: "אף אחד לא ישמע אותך, עכשיו אני גומר עליך". הוא הכה בה באמצעות אגרופים לפיה ושבר את השן, כמו כן חתך אותה בלחיה הימנית. בעקבות הצעקות הגיע למקום שכן בשם נעם ואז הנאשם נמלט. השכן ובת זוגו בשם אינגה הושיבו אותה והתחילו לטפל בה עד שהגיע למקום משטרה ואמבולנס. היא אף תיארה את החבלות שנגרמו לה והסבל ממנו היא סובלת מאז בשל כך.

21. עדותה של המתלוננת תואמת אף בפרטיה להודעה שנמסרה על ידה במשטרה בתאריך 28.2.17 (נ/2) וכן לתיאור אותו מסרה בעניין האירוע בעימות שבוצע בינה לבין הנאשם (נ/1). גם מדו"ח

הפעולה של השוטר זאב יהב (ת/17) עולה תיאור דומה שנמסר על ידי המתלוננת בעת שהוא הגיע למקום. לבית המשפט אף הוגש סרטון(ת/4) ותמלול הנאמר בו (ת/3), סרטון זה מתעד את ההודעה שמסרה המתלוננת לשוטר שהגיע לבית החולים וגם שם מתארת המתלוננת את האירוע באופן זהה.

22. לתיק אף הוגשו תמונות שצולמו מיד לאחר האירוע על ידי השכן נעם ומתעדות את החבלות ואת מצבה של המתלוננת(ת/9) וכן תמונות שצולמו מאוחר יותר בחקירתה במשטרה(ת/10) ודו"ח רפואי המתעד גם כן את פציעותיה (ת/8).הממצאים המתועדים בדו"ח מז"פ באשר למראה הדירה וסביבתה (ת/7) גם הם תואמים את עדות המתלוננת.

23. השכנים נעם ואינגה מתארים כי שמעו צעקות לעזרה ויצאו לחדר המדרגות. עדויותיהם מחזקות את עדותה של המתלוננת, הן בשל המצב בו מצאו אותה (חבולה בפניה, שותתת דם, עין נפוחה ושיניים שבורות, אוחזת בכוס קפה ומכתבים תחת בית שחיה) אשר תואם לתיאורה. הן בשל כך ששמעו ממנה מיד לאחר קרות מעשה האלימות את עדותה. היא אמרה לנעם: "הוא חתך אותי הוא חתך אותי" (עמ' 41, ש' 3 לפרוטוקול) ובהמשך: "זה זימד הוא נכנס לי לדירה, הוא לקח דברים...חתך אותי, לקח סכין מהמטבח וחתך אותי". גם בת זוגו אינגה שאינה דוברת עברית העידה כי הבינה מצעקותיה את המילים: "סכין" ו"הצילו".

24. עדות השכנים אף תואמת את מסגרת הזמן שתוארה על ידי המתלוננת. נעם מתאר כי ראה את המתלוננת עומדת בקצה חדר המדרגות בסמוך למדרגות ושמע אדם היורד בחדר המדרגות וצועק במבטא ערבי או דרוזי: "את מטומטמת, מגיע לך". אינגה גם כן מתארת כי הם יצאו לעברה של המתלוננת מיד כששמעו הצעקות. לא מצאתי סתירה בדברי המתלוננת אשר טענה בהודעותיה במשטרה שהשכן נעם הציל אותה מידי הנאשם בעוד נעם העיד שלא ראה את הנאשם. כפי שעולה מדברי נעם הוא הגיע כאשר אדם רץ במדרגות וקורא קריאות שנשמעות מופנות למתלוננת. ייתכן והיא בהחלט חוותה זאת כהצלחה על ידי נעם. בעניין זה יש אף לציין כי הודעתו של נעם במשטרה הוגשה לבית המשפט בהסכמה ושם נטען מפיו שאף הספיק לראות דמות יורדת במדרגות. (ת/15 ש' 9).

25. מסגרת זמן זו אף משתלבת בגרסת הנאשם אשר העיד שהצעקות שלה נשמעו בעת שהוא ירד במדרגות ושכל השכנים הסתכלו (עמ'50, ש'4-5 לפרוטוקול). כך טען אף בחקירתו במשטרה שנגבתה ביום האירוע (ת/11 בשורות 43 ו-132). אולם טענתו היא כי עזב את המקום כאשר

המתלוננת בריאה ושלימה(ש' 45-46).

26. אורן מעיד כי בסמוך לזמן המתואר בכתב האישום התקשר אליו הנאשם פעמים רבות כשרק לחלק מהשיחות ענה ואז אמר לו הנאשם שהמתלוננת חתכה את עצמה וגרמה לעצמה נזק וביקש ממנו שידבר אתה באופן דחוף שלא תפנה למשטרה (עמ' 34-35 לפרוטוקול).

27. מנגד, עומדת גרסת הנאשם כפי שהוצגה בהודעותיו במשטרה (ת/11-14) ובעדותו בבית המשפט. בהתאם לגרסה זו ישן הנאשם בביתה של המתלוננת בלילה שקדם לאירוע ונתגלע ביניהם ריב לאחר שהמתלוננת סיפרה לנאשם כי היא בהריון. המתלוננת עזבה את הבית וכאשר חזרה, לקחה סכין מהמטבח וחתכה בו את הנאשם באצבעותיו (תמונות החבלות הוגשו כת/8). הנאשם לקח את הסכין מידיה ועזב את הבית כאשר המתלוננת בריאה ושלימה, בעת שהנאשם היה במדרגות שמע את המתלוננת צועקת. (עמ' 49 לפרוטוקול וכן בת/11, ת/12 ות/13).

28. בגרסה זו לא ניתן כל הסבר לכך שהמתלוננת נמצאה על ידי השכנים מיד לאחר שצעקה ובעת שהנאשם יורד במדרגות, כאשר היא חבולה. בנוסף לכך לא ניתן הסבר על ידי הנאשם כיצד ידע לומר לחברו אורן כשהתקשר אליו בסמוך לאירוע, שהמתלוננת חתכה את עצמה. בעדותו בבית המשפט (עמ' 54, ש' 11) הסביר זאת בכך שכמה ימים קודם לכן היא אמרה לו שתחתוך את עצמה. הסבר זה עלה לראשונה בבית המשפט במסגרת חקירתו הנגדית ולא הועלה על ידו בשום שלב מחקירותיו במשטרה, כך גם לא בעימות שבוצע בינו לבין המתלוננת. הסבר אחר שניתן על ידו במהלך החקירה הנגדית הוא שאורן לא הבין את דבריו והוא התכוון לומר שהוא חתך את עצמו (עמ' 58 ש'22-17). בחקירתו הנגדית הוא אף טוען שהמתלוננת איימה עליו שתגמור אותו ותגרום למעצרו (עמ' 58 ש'32-27) אולם גם טענה זו עלתה שם לראשונה. בעניין זה יש לציין שכאשר נשאל בעימות (נ/1) מאין החבלות שעל המתלוננת ענה: "אין לי שמץ של מושג". (ש'40).

29. עדותה של המתלוננת בבית המשפט ניתנה על ידה בדיבור מהיר ובהתרגשות מהם ניתן היה להתרשם כי היא חווה את האירוע בשנית, כאשר פרטיה תואמים את כלל הודעותיה השונות בעניין אירוע זה והיא משתלבת ומחוזקת בשאר הראיות כמפורט לעיל אל מול גרסתו של הנאשם שאינה עולה בקנה אחד עם העובדות, לא הותירו בי ספק סביר בדבר נכונות המיוחס לנאשם בכתב האישום בכל הנוגע לעבירות האלימות.

30. יש אף לקחת בחשבון את הרקע לאירוע זה. כפי שניתן להתרשם מהשיחות המתועדות בת/1 ובת/2, המתלוננת הייתה נתונה לאימויו של הנאשם בתקופה שקדמה לאירוע מושא כתב האישום.

31. בקובעי את האמור לעיל, לא התעלמתי מכך שבדבריה של המתלוננת עלו סתירות ותמיהות שיש בהם, לכאורה, על מנת לערער על מהימנותה. כך הדבר בכל הנוגע להיריון בו הייתה מצויה בעת קרות האירוע, כאשר בתחילה הכחישה אותו ורק בשלב מאוחר יותר אישרה זאת. כך גם בכל הנוגע לטענתה כי לא היה כל קשר אינטימי בינה לבין הנאשם, טענה המעלה תהיות וזאת הן לנוכח עדותה עצמה כפי שהוזכרה לעיל בדבר כך שישן בביתה, בגדיו כובסו בביתה והוא אף דאג לכביסת בגדיה של המתלוננת וילדיה במכבסה והן לנוכח שיחות הטלפון הרבות שבוצעו ביניהם. בהקלטה שהוגשה לבית המשפט (ת/2, תמלול בת/7) נשמעת המתלוננת אומרת שהנאשם לא היה צריך ללכת לאורן ולספר לו דברים על מה שהיה במיטה. גם התנהלותה בהזמנת הנאשם אליה בעוד שקיים צו הגנה האוסר עליו ליצור עמה קשר ולהתקרב אליה מעלה שאלות על טענתה בעניין הקשר ביניהם.

32. אני סבור כי זהו המקרה בו יש להפעיל את הכלל בדבר "פלגינן דיבורא" ועל פיו בסמכותו של בית משפט להבחין בין אמירות שקריות של עד לבין אמירות כנות. כפי שנקבע ב ע"פ 7637/05 יוסף נ' **מדינת ישראל (5.7.07): " מן המפורסמות, כי יש ודבריהם של נאשמים או של עדים בחקירותיהם ובעדותם, אינם עשויים מקשה אחת. במקרים אלה שומה על בית המשפט לבחון את הדברים בזהירות מרבית, ורשאי הוא לפלג את האמירות- "פלגינן דיבורא" בניסוח שהשתרש בפסיקה הישראלית- ולקבל כעדות אמת את אשר נראה נאמן בעיניו, תוך שהוא דוחה כעדות שקר את אשר נראה בלתי מהימן".** נקבע גם כי: "פיצול עדות אסור שייעשה באופן שרירותי ונדרש יסוד סביר לאבחנה בין החלקים השונים של העדות. קביעה כי חלק מעדות מסוימת ראוי לאמון, בעוד שחלק אחר יש לדחות, היא מקרה פרטי של קביעת מהימנות לפי סעיף 53 לפקודת הראיות וכשכזו היא תעשה על ידי היעזרות בראיות אחרות, ועל פי מבחני ההיגיון והשכל הישר" ע"פ 439/73 לבנה נ' **מדינת ישראל פ"ד כח(2) 788,785 (1974).**

33. הסתירות והתהיות אותן הזכרתי לעיל בסעיף 31 נוגעות כולן לנושא יחסיה האינטימיים של המתלוננת עם הנאשם ועם אחרים. התרשמותי היא כי בנושא זה אכן מנסה המתלוננת להסתיר את מלוא האמת מבית המשפט, אולם ניתן בהחלט לאבחן בין נושא זה לבין עדותה של המתלוננת באשר לאירוע המתואר בכתב האישום. מטבעו, נושא זה צנוע מן העין וניסיון הסתרה של המתלוננת בנושא זה אין בו בהכרח על מנת להצביע על מהימנותה בנושא האחר. בעיקר, כאשר, כאמור לעיל, עדותה בכל הנוגע לאירוע מושא כתב האישום מחוזקת בעדויות וראיות נוספות ואף

התרשמותי במהלך הדיון היא כי כאשר העידה המתלוננת בנוגע לאירוע זה עשתה זאת תוך התרגשות רבה וכאב ואילו כאשר נדונו יחסיה האינטימיים השונים ניתן היה לאבחן בהתנהלותה כי היא עושה מאמצים לנסות ולהסתיר את שניתן.

34. שיחות הטלפון שהתנהלו בין הנאשם למתלוננת בבוקרו של יום האירוע, יש בהם על מנת לחזק את גרסת הנאשם כי ברקע האירוע עמד ויכוח שהתנהל ביניהם, ככל הנראה בנוגע להריונה, אולם אין בכך על מנת לערער את גרסת המתלוננת לאירוע עצמו ואולי אף לחזקה בכך שניתן להבין את המניע שעמד מאחורי מעשי הנאשם.

35. לא התעלמתי אף מהתנהלותה של המתלוננת מיד לאחר האירוע, כאשר ביקשה משכניה כי בטרם יטפלו בה, יצלמו אותה ויתעדו את מצבה. אכן נראה כי באופן טבעי, אדם סביר ידאג תחילה לגופו, בעיקר במצב בו המתלוננת הייתה מצויה. אולם המתלוננת נתנה הסבר במסגרת חקירתה הנגדית (עמ' 29 לפרוטוקול): **" בתלונה הקודמת שהוא כלא אותי שאלו אם יש לי הוכחות, אדם שהשתחרר ממעצר בית ועשה מה שהוא רוצה. אני כן ביקשתי שיזמין משטרה ואמבולנס, ביקשתי דבר ראשון לצלם כי זה היה מאד חשוב לי, חשבתי שאם ינקו אותי לא יראו את הדם".** לנוכח העדויות שהוצגו בפני בית משפט בכל הנוגע לרקע לאירוע מושא כתב האישום ובכלל זאת ליחסים ששררו בין המתלוננת לנאשם כפי שעלו מעדותה, עדות אורן וההקלטות שהוגשו לבית המשפט, הרי שהסברה של המתלוננת סביר ואני נותן בו אמון. נראה כי לנוכח ניסיונה הקודם חשה בחשיבות תיעוד המצב ולכן התנהלה באופן זה.

36. טענה מרכזית שהועלתה על ידי ב"כ הנאשם ואף על ידי הנאשם בעדותו בבית המשפט היא כי מצבה של המתלוננת לאחר האירוע, כפי שהעידו שכניה נעם ואינגה, כאשר היא עומדת על רגליה, אוחזת בידה כוס קפה חמה, מכתבים מתחת לבית שחיה ותיק תלוי על צווארה, הינו מצב שלא ייתכן באם אכן בוצעה תקיפה כה משמעותית על ידי הנאשם שניות קודם לכן. צפוי היה שהכוס תישמט מידה וכך גם המכתבים. אכן, זוהי טענה בעלת משקל, אולם גם לטענה זו ניתן הסבר על ידי המתלוננת. לדבריה: **" קפאתי במקום ולא הצלחתי להתגונן"** (עמ' 12 ש' 30 לפרוטוקול) וכך גם בחקירתה הנגדית: **" החזקתי חזק וקפאתי במקום. רק צעקתי הצילו והשכן בא"** (עמ' 28 ש' 28 לפרוטוקול). ניסיון החיים מלמד כי אחת מדרכי התגובה של אדם במצוקה הינה קפיאה במקום ולכן לא ניתן לשלול את הסברה של המתלוננת.

37. לאחר שבחנתי את כלל הראיות שהוצגו בפניי, הגעתי למסקנה כי אין מחלוקת לגבי מיקום

המתלוננת והנאשם מיד לאחר האירוע (המתלוננת בחדר המדרגות והנאשם יורד במדרגות) ולנוכח האופן בו נמצאה המתלוננת (חבולה ומדממת בעת שצועקת לעזרה), כך גם אין מחלוקת בנוגע לתזמון (בעת שהמתלוננת צעקה, שהה הנאשם במורד המדרגות). לנוכח זאת ולנוכח טענתו של הנאשם כי עזב את המתלוננת בעודה בריאה ושלמה, הרי שלא ניתן להצביע על תרחיש חילופי סביר לזה המתואר בכתב האישום. התרחיש המוצע על ידי הנאשם אינו סביר בעליל, כיצד הספיקה המתלוננת לפצוע את עצמה, לצעוק ולאחוז מחדש בכוס הקפה ובמכתבים, כל זאת בעוד שהנאשם מצוי במדרגות לאחר שעזב אותה שניות קודם לכן כאשר היא בריאה ושלימה.

38. לנוכח הראיות שפורטו לעיל ולנוכח העובדה כי לא מצאתי כי קיים כל תרחיש חילופי סביר אחר לנסיבות האירוע, אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל של הוכחת עבירות האלימות המיוחסות לנאשם בכתב האישום מעבר לספק סביר ואשר על כן אני מרשיעו בביצוע עבירות של פגיעה כשהעברין מזויין בהתאם לסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, חבלה חמורה בהתאם לסעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ואיומים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ח, 01 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד, הנאשם ובא כוחו עו"ד אורן שפקמן